

EXTRA
KATERN
Speciaal
voor medische
beroepsgroepen

Trots op haar

De meeste mensen besteden veel aandacht aan hun uiterlijk. En 'dus' ook aan hun haar.

Het type haar en het gekozen model moeten immers passen bij iemands identiteit.

Het haar is als het ware het uithangbord van wat iemand wil uitstralen. De haardracht is daarnaast aan mode onderhevig: van de dreadlocks van Ruud Gullit via puntige punk-look tot de zelfgekozen kaalhoofdigheid anno nu. Daartussen liggen honderden, zo niet duizenden varianten. Wat betekent de haardos voor mensen? Een reeks miniportretten van zeven mensen die één ding gemeen hebben: ze zijn trots op hun haar.

Millimeterwerk

"Vanaf mijn kinderjaren is mijn haar al erg belangrijk voor mij. Aan het eind van de basisschool begon ik met het gebruik van gel, veel gel. Soms ging er wel een pot gel per week doorheen! Dit heb ik jarenlang volgehouden. Vaak deed ik mijn haar wel zo'n vijf tot tien keer per dag. Iedere keer weer opnieuw met water en gel, om de wetlook te behouden. Sinds ongeveer 2,5 jaar heb ik mijn haar gemillimeterd. Waarom? Mijn haar werd dunner en er verschenen behoorlijke inhammen. Omdat ik het erg belangrijk vind om een mooie haarlijn te behouden, heb ik een haartransplantatie ondergaan. Dankzij deze haartransplantatie kreeg ik weer een mooie, strakke en natuurlijke haarlijn. Iedereen kent mij nu niet anders dan met gemillimeterd haar en ik kan mezelf ook nauwelijks meer voor de geest halen hoe ik er uit zou zien met lang haar..." Na enig aandringen, benoemt hij de onderliggende drijfveer van dit alles: "Udelheid, vrees ik."

Edwin van Wooning (26)

Meisjesdroom

“Als jong meisje krijg je vaak de vraag gesteld: ‘Wat wil je worden als je groot bent?’ ‘Kapster’, luidde standaard mijn antwoord. Heerlijk vond ik het: vlechten van het haar van mijn vriendinnetjes. Invlechten, losse vlechtjes of andere gekke kapsels. Ik verdiende er zelfs een aardig zakcentje mee! Later ging ik, als modedefreak, mijn eigen haar verven van rood tot zwart, ik had zelfs even een matje met hanenkam als nieuwe look! In goede aarde viel dit kapsel echter niet: mijn toenmalige vriendje miste mijn natuurlijke blonde lokken en vond het veel te boyish! Dus coupe soleil erin en langer laten groeien. Extensions werden mijn nieuwe ding en de ‘cavia’s’ werden dan ook zorgvuldig geknipt, gekruld en in de crèmespoeling gelegd. Na een jaar was ik er helemaal klaar mee. Time to go natural! Wonder boven wonder had mijn haar het extension-geweld goed doorstaan... Het was zelfs behoorlijk lang geworden! Onlangs is het helaas, naar mijn zin, veel te kort geknipt. Ik draag nu weer extensions... Spijt dat ik toch geen kapster ben geworden? Soms wel, ja...maar die meisjesdroom zal er altijd blijven.”

Jasperina Grootveld (25)

Eye-catcher

“Sport is de basis van mijn bestaan. Ruim veertig uur per week sport ik zelf of geef ik sportles. Sinds ongeveer een jaar ben ik mij heel bewust van de betekenis van mijn haar. Uiterlijk is belangrijk voor mij, dus het haar ook. De haardracht is mede bepalend hoe je overkomt op anderen. Hoe dan ook is het een eye-catcher. Eerlijk gezegd: ik houd van aandacht, dus ik verzorg mijn haar nauwgezet. Ik heb mijn haar ook niet altijd in het zelfde model; het model kan per dag verschillen. Niet heel verschillend, maar juist dat ene detail, die twist of dat accent maakt dat je beter overkomt op anderen. Wat ik goed vind staan bij anderen? Voor mannen vind ik een wat korter en strakker model geschikt. Vrouwen vind ik aantrekkelijk als ze een staartje aan de schuine kant dragen. Ja, zo’n vrolijk dansend staartje, daar kan ik blij van raken.”

Mike van Duijn (19)

Hoe meer, hoe beter!

“Het is een wisselwerking: mijn stemming is bepalend voor de stijl van mijn haar en, omgekeerd, bepaalt het gekozen model ook mijn stemming. Zelf besteed ik er veel tijd en energie aan. Ik draag het altijd lang: hoe meer haar, hoe beter! Ik verf het iedere maand en draag hair-extensions. Als ik uitga, doe ik extra mijn best om mijn haar mooi te maken. Daarin ben ik creatief en speels: van krul tot steil, van opgestoken tot los. Met kleuraccenten ben ik terughoudender. De basis is en blijft een donkere kleur, nooit licht. Verder mag ik graag her en der wisselende kleuraccenten aanbrengen. Een echte afknapper op haargebied? Ik zou het niet weten. Je ziet wel eens mannen met beginnende kaalheid die vruchteloos trachten de kale plek te verdoezelen. Hun zou ik willen adviseren: ‘Niet doen, gewoon kaal scheren!’ Maar een onbekende op straat aanspreken op zijn of haar haardracht, zal ik nooit doen. Zo ben ik niet.”

Kim Ormel (21)

Een krul moet een krul zijn

"Vroeger had ik echt een hekel aan mijn haar. Droeg het kort, met veel gel. Het is ijzeren wet: wie krullen heeft wil steil haar, wie steil haar bezit wenst krullen. Het moment dat ik mezelf pas echt accepteerde kwam op mijn veertiende, in Italië. Ik smeerde er zonnebrandcrème in op vakantie, omdat erop stond 'houdt haar zacht en soepel'. Toen had ik ineens mooie blonde krullen, een bruine huid en voor het eerst sjans. Ik moet er wel heel wat voor doen, hoor. Ik gebruik zes verschillende producten voordat mijn haar een beetje zit: shampoo, conditioner, lotion, mousse, krulbooster en haarlak. Dat begint al onder de douche. Een krul moet een krul zijn en geen pluizenbos, vind ik. Dat kost mij ongeveer drie kwartier, en dat is exclusief de tijd die nodig is voor het aanbrengen van make-up en het uitzoeken van mijn kleding. Tsjaja... Mensen spreken mij wel eens aan op mijn haar. Laatst zei iemand: "Je bent een droom."

Een gokje... dat was een man?

"Klopt..."

Die moet je niet al te serieus nemen.

"Doe ik ook niet!"

Carien Frijn (23)

Bouwen aan zelfvertrouwen

Al sinds mijn puberteit ben ik ietwat onzeker over mijn uiterlijk. Beslist ook over mijn haar: blond, dun en steil. En het werd geleidelijk aan ook een beetje dunner. Tergend langzaam. Kort na mijn dertigste verjaardag ontdekte ik dat ik actief kon werken aan die onzekerheid en daarmee aan mijn zelfvertrouwen. Het begon met fitness, waardoor ik lekkerder in mijn vel kwam te zitten. Een heuse ontdekking waren haargroeimiddelen die bij mij enorm goed hielpen. Niet alleen stopte de achteruitgang, deze werd zelfs gedeeltelijk teruggedraaid. Zes jaar geleden liet ik met een kleine haartransplantatie mijn inhammen vullen en drie jaar later volgde een nog kleinere ingreep. Om de puntjes op de i te zetten. Ja, ik ben precies én fanatiek. Mijn gebit staat nu mooi recht dankzij een beugel en met fitness en hardrennen ga ik tot het uiterste. Meer dan ooit ben ik tevreden over mijn uiterlijk en mijn haar speelt daarbij een belangrijke rol."

Arthur Hagen (43)

Koppensnellen

"Inmiddels ben ik elf jaar kapster en visagiste in Amsterdam. Ander werk is voor mij nagenoeg ondenkbaar. Toen ik drie of vier jaar oud was, kleurde ik het haar van mijn barbiepoppen, deed er vlechtjes in en knipte dat haar zelfs. Later, veel later - op de kappersvakschool - volgde het oefenen op knippoppen; daarna pas mag je met echte mensen en hun kapsels aan de slag. Als levensgenieter en als kapster/visagiste is mijn uiterlijk dan ook erg belangrijk voor me. Vooral mijn haar, mijn haar is mijn handelsmerk: lang haar met pony. Heel herkenbaar voor mensen. Als klanten naar de zaak bellen en men vraagt naar hun voorkeur voor een kapster, volgt regelmatig het antwoord: 'dat meisje met die pony'. Een inspirerend rolmodel heb ik niet; maar ik weet wel dat ik dit kapsel langer heb dan Lady Gaga! Ach, het is heel eenvoudig: als je haar niet goed zit, dan zit gelijk niets meer..."

Annemieke Fleur (26)

